

[Bertel Dahlgaard.]

restbeløb af Marshallmidlerne skal anvendes til produktive formål, kan man nok sige, at det er en begyndende indfrielse, når en trediedel nu her foreslås anvendt hertil. Men da det er en begyndende indfrielse af løfterne, er jeg meget spændt på, hvor fortsættelsen kommer; også det må vi tale om i det kommende udvalg.

Hvad angår det ærede medlem hr. Stæhr Johansens bemærkning om, hvad der er foregået ved det såkaldte forlig i 1948, vil jeg sige, at enhver tanke om, at det skulle være bindende for fremtiden, blev der taget forbehold overfor; det ville også være ganske urimeligt at tænke sig noget sådant. Det ærede medlem anførte tilsidst som argumentation, at han og hans parti er modstandere af, at staten er långiver. Det ærede medlem og hans parti har ikke været heldige i praktiseringen af denne maksime, idet det ærede medlems parti også som regeringsparti har været med til at gennemføre, at staten udlånte hundreder af millioner kroner. Det ærede medlems udtalelse må vist bero på en fejltagelse.

Alfred Jensen: Jeg forstår godt, at det ærede medlem hr. Lars M. Olsen er noget fortørnet over, at jeg fremdrog visse kendsgerninger vedrørende produktivitetskampagnen. At han er fortørnet, kan kun skyldes, at han ikke ønsker, at disse forhold skal komme frem i dagens klare lys. Det er også derfor, han begynder at tale om helt andre ting og lægger mig ord i munden, som jeg ikke har anvendt og ej heller behøver at anvende i denne forbindelse. F. eks. siger han, at jeg har talt om morakkeri. Jeg har hverken talt om eller tænkt på morakkeri, jeg har talt om de bestræbelser, som arbejdsgiverne udfolder for at presse noget mere ud af arbejderne, men det har intet med morakkeri at gøre. Morakkeri vil dog sige, at der er arbejdere, der har lyst til at lave noget mere, men her er der tale om, at arbejderne som helhed ikke ønsker at præstere mere, fordi det er urimeligt, at de skal udføre mere arbejde. Det slider på deres fysik, så ældre, udslidte arbejdere ikke kan følge med, og resultatet bliver, at de kastes ud i arbejdsløshed. Det var det, det ærede medlem skulle tage stilling til fremfor at

begynde at tale om aflønningssystemer og arbejdsforhold andre steder i verden.

Det ærede medlem mente, at jeg før havde lyst til at tale om øst—vest. Ja, det er da ret naturligt, det drejede sig jo om et samarbejde om løsningen af landtransportproblemer i Europa, og så måtte man vel tale om de lande, der findes i Europa, hvilket jeg også gjorde rent sagligt. Jeg har ikke talt om, hvordan man ordner flodtransport, jernbane- eller landevejsproblemer i den østlige verden, for at holde mig til den terminologi, som det ærede medlem og hans forlag anvender. Jeg har talt om det rent saglige i denne forbindelse. Jeg har ikke noget imod at diskutere disse problemer; jeg mener blot ikke, at tid og sted er til det ved denne lejlighed. Jeg ved, at i Sovjetunionen har man ikke det problem, at en produktivitetsforøgelse går ud over arbejderne, medens udbyttet tilfalder en lille klike aktionærer, kapitalister eller hvilke besiddere det kan være. Det er det, der er problemet her, at arbejderne kan se, at overskuddet stiger med produktivitetsforøgelsen, som de ingen andel får i. Det er det problem, det ærede medlem skulle tage stilling til, men det ærede medlem tror, at han kan komme udenom det ved at begynde at tale om forholdene andre steder, og tror, at han kan bringe mig i vanskeligheder ved at tale om, hvad der skete i Østtyskland den 17. juni. Det ved jeg så udmærket, det var provokationer, som sattes i gang, fordi man havde begået den dumhed at rejse krav om en produktionsforøgelse på 10 pct., et krav, som er blevet frafaldet, fordi man erkendte, det var forkert. Jeg kan såmænd også gerne erkende overfor det ærede medlem, at det var en fejl, hvis så det ærede medlem samtidig vil erkende disse fejl her og gå med til at få dem rettet. Vil det ærede medlem sætte ind for, at spørgeskemaerne afskaffes? Al anden udenomssnak kan det ærede medlem spare sig. Jeg forstår, det ærede medlem er klar over, at der her er et problem, derfor må vi have besked: Vil han og hans parti i regeringen modsætte sig, at noget sådant sættes i system overfor arbejderne? Vil man modsætte sig, at der presses mere ud af arbejderne med det resultat, at arbejderklassen som helhed bliver dårligere stillet, medens de, der lever af andres arbejde, bliver